

XII

Závěr

Současná právní úprava bezdůvodného obohacení není příliš široká a vyčerpávající. Je obsažena, jak vyplývá ze shora uvedeného, v několika ustanoveních občanského zákoníku. Je tak dán značný prostor výkladu a pro správné posouzení konkrétních případů je vhodné přihlížet i k názorům, které byly vysloveny právní praxí v soudních rozhodnutích a stanoviscích.

Podle mého názoru de lege ferenda by měla být právní úprava zvláštního závazkového právního vztahu z bezdůvodného obohacení jako celku upravena v části VIII. občanského zákoníku, tedy jako součást závazkového práva. Úprava by měla být podrobnější tak, aby řešila alespoň zásadní otázky, které při stávající úpravě zůstávají spornými. Měla by zejména obsahovat náležitě formulovanou obecnou skutkovou podstatu bezdůvodného obohacení (viz shora ad. VI/1) a výslovně řešit vztah bezdůvodného obohacení k jiným právním institutům, zejména k náhradě škody a k výkonu vlastnického práva. Vhodné by bylo podrobnější vymezení skutkové podstaty bezdůvodného obohacení získaného z nepoctivých zdrojů.

Navrhovaný občanský zákoník (viz předchozí kapitola), až na pár výjimek (například zařazení institutu bezdůvodného obohacení mezi závazková práva, prodloužení objektivní i subjektivní promlčecí doby, problematické - viz výše - ustanovení § 2815 odst. 1 návrhu obč. zák.) by žádné podstatné změny, které by současnou právní úpravu bezdůvodného obohacení podrobněji upravovala, nepřinesl.